

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 12Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516897468
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zita Leimbergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1516897468.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou Mgr. Zitou Leimbergerovou v spore žalobcu: Y. T. L., nar. X.X.XXXX, bytom P. XX, L. proti žalovanému: Lanfer, s.r.o., IČO: 36772283, so sídlom Hlavná 67, Veľké Ripňany - Behynce, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Bartoš, s.r.o., IČO: 52262821, so sídlom M. Granca 3, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Nitra dňa 19.10.2015 a postúpeným tunajšiemu súdu dňa 7.3.2016 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného pod sp. zn. RD/99/2015 dňa 21.8.2015 rozhodcovským súdom Royal Development so sídlom Suľany 24, Hruboňovo (ďalej len „rozhodcovský súd“), ktorým ho zaviazal uhradiť žalovanému (žalobcovi v rozhodcovskom konaní) spol. Lanfer, s.r.o. sumu 558,- eur s príslušenstvom, ako aj poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 230,- eur. Dôvodil, že rozhodcovský súd v rámci konania vedúceho k vydaniu predmetného rozhodcovského rozsudku hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti uložené zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoRK“). Uviedol, že žalovaný a spol. KINSKI, s.r.o. uzatvorili zmluvu o preprave, na základe ktorej vznikla spoločnosť KINSKI, s.r.o. povinnosť uhradiť žalovanému odplatu za vykonanú prepravu. Vzhľadom na skutočnosť, že táto odplata nebola zo strany žalovaného uhradená do konca doby splatnosti, žalovaný podal na rozhodcovský súd žalobu. Právomoc tohto rozhodcovského súdu rozhodnúť obchodnoprávny spor vyvodil z rozhodcovskej doložky, ktorá mala byť obsahom „Všeobecných zasielateľských podmienok Lanfer, s.r.o.“. Už toto je neprímeraná zmluvná podmienka podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko vznik zmluvy je viazaný na Všeobecné zasielateľské podmienky, ktoré nemožno meniť. Rozhodcovský súd rozhodol tento spor medzi dvoma obchodnými spoločnosťami a dňa 14.5.2015 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/57/2015, ktorý sa stal exekučným titulom pre prípadné vymáhanie pohľadávky žalovaného voči spol. KINSKI, s.r.o. prostredníctvom exekútora. Rozhodcovské konanie vedúce k vydaniu napádaného rozhodcovského rozsudku začalo na základe návrhu žalovaného zo dňa 3.7.2015 podaného na rozhodcovský súd. Žalovaný zažaloval žalobcu o náhradu údajne spôsobenej škody, ktorú mu mal spôsobiť ako „bývalý konateľ spol. KINSKI, s.r.o.“. Právomoc rozhodcovského súdu opäť oprel o vyššie uvedenú rozhodcovskú doložku. Po doručení výzvy na žalobnú odpoveď zo strany rozhodcovského súdu sa žalobca z opatrnosti písomne vyjadril, pričom vo svojom vyjadrení namietal neexistenciu akejkoľvek rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky medzi ním a žalovaným a rozhodcovský súd požiadal o odmietnutie žaloby z dôvodu nedostatku právomoci na rozhodnutie sporu. Rozhodcovský súd však napriek tomu dňa 21.8.2015 vydal napadnutý rozhodcovský rozsudok, pričom z jeho odôvodnenia vyplýva, že právomoc odôvodnil poukázaním na ust. § 3 ZoRK, podľa ktorého sa rozhodcovská zmluva vzťahuje aj na

právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevytlúčia, pričom zo znenia tretieho odseku na strane tri napádaného rozhodcovského rozsudku je zrejme, že bývalého konateľa rozhodcovský súd považoval buď za právneho nástupcu obchodnej spoločnosti alebo osobu, ktorá vstúpila do obchodného vzťahu založeného zmluvou o preprave na miesto spol. KINSKI, s.r.o., čo však nezodpovedá skutočnosti. K vyjadreniu žalovaného rozporoval povinnosť žalobcu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať žalobu v zákonnej lehote na miestne a vecne príslušný súd, vyžadoval od neho len dodržanie stanovenej lehoty. Táto lehota podľa jeho názoru bola dodržaná. Zotrvával na názore, že rozhodcovský súd konal bez platnej rozhodcovskej doložky zakladajúcej jeho právomoc rozhodovať spory medzi žalovaným a žalobcom. Ďalšie tvrdenia žalovaného žalobca považoval za právne irelevantné a výslovne tendenčné a zotrval na svojom žalobnom návrhu.

2. Žalovaný považujúc nárok uplatnený žalobcom za nedôvodný, zmätočný a hlavne oneskorene podaný na príslušný Okresný súd Bratislava V žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Poukázal na zmätočnosť a právnu neúčinnosť návrhu (pre zmeškanie 60 dňovej hmotnoprávnej lehoty podania na príslušný súd) a celkové nedostatočné odôvodnenie. Upozornil, že predmetné rozhodcovské konanie nebolo spotrebiteľským sporom, ale predmetom konania bol nárok na náhradu škody voči konateľovi obchodnej spoločnosti podľa § 135a Obchodného zákonníka. Ide o riadny obchodný spor, ktorý môže byť vedený na rozhodcovskom súde podľa ZoRK. Uviedol tiež, že žalobca si prevzal rozhodcovský rozsudok RD/99/2015 dňa 28.8.2015 a zákonom stanovená 60 dňová lehota na podanie návrhu na príslušný súd - Okresný súd Bratislava V mu uplynula dňa 27.10.2015. Žalobca však podal žalobu o zrušenie uvedeného rozhodcovského rozsudku dňa 19.10.2015 na nepríslušný súd, t. j. Okresný súd Nitra, ktorý ho ako miestne nepríslušný postúpil dňa 2.2.2016 na príslušný Okresný súd Bratislava V. Podanie žaloby o zrušenie čiastočného rozhodcovského rozsudku RD/49/2015 na Okresný súd Bratislava V bolo prijaté až po 2.2.2016 pod sp. zn. 12Csr/1/2016, čo znamená, že žalobca zmeškal lehotu podania. Zmeškanie lehoty podania u žalobcu nie je možné ani nijako logicky ospravedlniť, nakoľko ten má právnické vzdelanie s titulom JUDr. Podmienka doručenia návrhu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušný súd je ustálená v mnohých súdnych rozhodnutiach, na ktoré žalovaný poukázal. Žalovaný považuje rozhodcovské konanie za pragmatické ohľadom náhrady škody voči konateľovi spoločnosti, kedy vznik takéhoto práva veriteľa nastane, keď ten si nemôže vymôcť svoju pohľadávku z majetku dlžníka, t. j. spoločnosti, ktorej bol žalobca konateľom v čase vzniku škody. Rozhodcovský súd vecnú a právnu stránku žaloby veľmi podrobne odôvodnil jednak v rozhodcovskom rozsudku, ale tiež v rozhodcovskom uznesení, v ktorom sa vysporiadal so svojou právomocou vo veci konať. Problém, ktorý definuje žalobcu, t. j. bývalého konateľa spol. KINSKI, s.r.o. Y. T. L., je jeho nechota prijať akékoľvek následky za škody a problémy, ktoré spôsobil ako konateľ uvedenej spoločnosti. Y. L. bol jediným konateľom a zároveň majiteľom spoločnosti od 3.10.2012 do 14.10.2014. V tomto období vznikla predmetná škoda z nezaplatenej prepravy, ktorá bola predmetom rozhodcovského konania. Žalobca jednoducho nezaplatil prepravy tovaru, ktoré si ako konateľ osobne objednal. V zasielateľskej zmluve z 19.10.2013 si konateľ Y. L. objednal prepravu, ale za jej vykonanie už nezaplatil. Uprednostnil iného veriteľa a nekonal s odbornou starostlivosťou. Následne svoju zadlženú spoločnosť predal na „bieleho koňa“. Podľa § 13-16 Obchodného zákonníka je zrejme, že bývalý konateľ osobne zodpovedal za záväzok spol. KINSKI, s.r.o., ktorý bol následne definovaný ako náhrada škody voči konateľovi v rozhodcovskom konaní. Spol. KINSKI, s.r.o. po jej predaji zo strany Y. L. prestala reálne ekonomicky existovať a na svojom sídle bola „neznáma“. Je to dôkaz toho, že bývalý konateľ Y. L. nekonal s odbornou starostlivosťou, uprednostnil iného veriteľa a spôsobil, že žalovaný nemá dodnes svoje pohľadávky zaplatené. K tomu, aby si mohol žalovaný uplatniť svoje pohľadávky ako škodu voči bývalému konateľovi Y. L.Š., musel mať platný exekučný titul voči spoločnosti, čo bol rozhodcovský rozsudok RD/57/2015. Až potom, ako túto pohľadávku nedokázal žalovaný vymôcť voči spoločnosti, mohol žalovaný podať žalobu na bývalého konateľa. Postup žalovaného bol formálne zákonný a správny. Rozhodcovský súd existenciu rozhodcovskej zmluvy verifikoval podľa ustálenej judikatúry a jeho postup preukázal, že táto bola platne uzatvorená, čo aj vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil vo svojom rozhodnutí. V ďalšom vyjadrení žalovaný zopakoval, že žalobu považuje za procesne nevykonateľnú a odporujúcu kogentným ustanoveniam § 40 ods. 1 a § 41 ZoRK. Žaloba podľa jeho názoru vykazuje zásadné hmotnoprávne vady. Opakovane namietal včasnosť podania žaloby a zároveň namietol, že žalobca nepodal námietku právomoci voči rozhodcovskému uzneseniu RD/99/2015 z 55.8.2015 v lehote 30 dní na Okresný súd Bratislava V podľa § 21 ods. 4 ZoRK. Takéto rozhodnutie nenapadnuté návrhom podľa uvedeného ustanovenia má medzi účastníkmi rozhodcovského konania účinky res iudicata a nedostatok právomoci nemožno opätovne namietat v žalobe podľa § 40 ZoRK. Rozhodnutie rozhodcovského súdu o tejto otázke je záväzná aj pre všeobecné súdy. Žalovaný zároveň namietal,

že právomoc rozhodcovského súdu konať o žalobe o náhradu škody voči bývalému konateľovi spol. KINSKI, s.r.o., t. j. žalobcovi je odvodená od § 3 ods. 2 ZoRK ako iná zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská doložka. O právomoci rozhodcovského súdu a o výške pohľadávky - náhrade škody už bolo právoplatne rozhodnuté (res iudicata) v predchádzajúcom rozhodcovskom konaní RD/57/2015 medzi spol. Lanfer, s.r.o. a spol. KINSKI, s.r.o. V rozhodcovskom konaní RD/99/2015 existencia rozhodcovskej zmluvy už nebola predmetom dokazovania. Ak sa žalobca domáha, aby súd vykonal meritórny prieskum napadnutého rozhodcovského rozsudku, toto konajúci súd nesmie vykonať. Všetky námietky musia byť nevyhnutne procesného charakteru, musia sa teda týkať iba postupu rozhodcovského súdu pri prejednávaní sporu a nie správnosti skutkových alebo právnych záverov rozhodcovského súdu. Žaloba je podľa názoru žalovaného nevykonateľná, nakoľko žalobca nepodal žiaden návrh, ako má súd postupovať potom akoby rozhodcovský rozsudok bol zrušený podľa § 43 ods. 1 ZoRK. Jedná sa tak o zjavne nedôvodnú žalobu. Zároveň zdôraznil, že predmetom napadnutého konania bola náhrada škody podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka voči bývalému konateľovi spol. KINSKI, s.r.o. Y. L.. Existencia rozhodcovskej zmluvy ani výška náhrady škody už neboli predmetom dokazovania. Tieto skutočnosti už boli preukázané a právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom RD/57/2015 z 14.5.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.5.2015 voči spol. KINSKI, s.r.o. Tento rozsudok je právoplatný a vykonateľný a nikdy nebol napadnutý a v rozhodcovskom konaní RD/99/2015 už boli vecami rozhodnutými (res iudicata). Opakovane namietol zmeškanie 60 dňovej lehoty na podanie žaloby s tým, že v ust. § 40 ods. 1 ZoRK je explicitne uvedené „tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom“. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby ako lehoty hmotnoprávnej neprichádza do úvahy. Žaloba musí byť podaná na súd najneskôr v posledný deň zákonnej lehoty a to na príslušnom súde. Podanie žaloby na nepríslušnom súde nevyvoláva žiadne účinky. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov v obdobných veciach a zhrnul, že súd konajúci o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku od 1.1.2015 nie je oprávnený zrušiť rozhodcovský rozsudok a to z akéhokoľvek dôvodu, pokiaľ tento dôvod nemal vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Akékoľvek procesné pochybenia rozhodcovského súdu môžu byť dôvodom pre zrušenie, len ak mali vplyv na rozhodnutie o veci samej. Z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania voči žalovanému.

3. Súd výzvou zo dňa 24.5.2019 vyzval žalobcu v zmysle ust. § 138 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) na späťvzatie žaloby, nakoľko zo skutočností tvrdých v žalobe je po predbežnom právnom posúdení zjavné, že žaloba je zjavne nedôvodná, keďže bola podaná na príslušnom súde až po uplynutí prekluzívnej (hmotnoprávnej) lehoty.

4. Na pojednávanie sa žalobca nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov. Súd preto vec v zmysle ust. § 180 CSP prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Zástupca žalovaného zotrval na svojich vyjadreniach a návrhoch a zdôraznil, že žalobca zmeškal hmotnoprávnu lehotu 60 dní na podanie svojej žaloby, pričom toto svoje tvrdenie podporil rozhodnutím KS BA sp. zn 1Cob/177/2015, z ktorého vyplýva, že keďže sa jedná o hmotnoprávnu lehotu pokiaľ má podaná žaloba vyvolať zamýšľané účinky je potrebné, aby bola žaloba podaná v zákonnej lehote na príslušnom súde. Pod príslušným súdom zákon rozumie súd, ktorý je vecne a miestne príslušný na konanie. K samotnému dôvodu podania žaloby, ktorý podľa názoru žalobcu spočíva v nedostatku právomoci rozhodcovského rozsudku uviedol, že rozhodcovská zmluva vyplynula z obchodného vzťahu medzi žalovaným a spoločnosťou KINSKI, kedy samotná nezaplatená faktúra z titulu prepravy bola judikovaná rozhodcovským rozsudkom RD/75/2015 a keďže sa jednalo o nedobytnú pohľadávku žalovaný sa obrátil na ten istý rozhodcovský súd so žalobou o náhradu škody voči konateľovi spoločnosti KINSKI s.r.o., t. j. voči žalobcovi. Rozhodcovská zmluva, ktorá existovala v obchodnom vzťahu a jej existencia nebola nikde napadnutá, platila podľa § 3 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní i v konaní, v ktorom žalovaný žaloval žalobcu o náhradu škody. Tento právny názor takisto podporil rozhodnutím KS BA sp. zn 3 Cor/5/2019, kde odvolací súd konštatoval, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, že účastníci obchodného vzťahu mali uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu a táto platila i v konaní, v ktorom žalovaný žaloval žalobcu o náhradu škody. V neposlednom rade, aj keby žalobca čo i len hypoteticky spochybnil právomoc rozhodcovského súdu táto otázka je právoplatne vyriešená, keďže žalobca ako žalovaný v rozhodcovskom konaní nenapadol námietkou podľa § 21 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní uznesenie rozhodcovského súdu sp. zn. RD/99/2017 zo dňa 5.8.2015 námietkou na všeobecnom súde. V tomto smere poukázal na súdnu prax uvedenú vo vyjadrení k žalobe. Z týchto dôvodov navrhol súdu žalobu žalobcu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

5. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) CSP (účinného od 1.7.2016), na konanie v sporoch týkajúcich sa rozhodcovského konania okrem spotrebiteľského rozhodcovského konania je príslušný Okresný súd Bratislava V pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre,

6. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) v znení účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku rozhodcovský súd je oprávnený rozhodnúť o svojej právomoci vrátane námietok týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy. Ak dospeje k záveru, že nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, uznesením rozhodcovské konanie zastaví.

7. Podľa § 21 ods. 4 ZoRK, ak rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2 rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok.

8. Podľa § 40 ods. 1 ZoRK tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehало spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

9. Podľa § 40 ods. 3 veta prvá ZoRK, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný.

10. Podľa § 41 ZoRK žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

11. Rozhodcovské konanie je alternatívnym riešením sporov. Ide o konanie uskutočňované pod kontrolou a na základe zmluvy účastníkov, ktorou je spor predkladaný k posúdeniu nimi vybranému nezávislému subjektu, pričom výsledkom je rozhodnutie sporu s konečnou platnosťou vo forme rozhodnutia rozhodcu. Charakter rozhodcovskej činnosti je založený zmluvou delegujúcou vôľu strán, rozhodnutie je kvalifikovanou formou záväzku. Rozhodca právo nenachádza, ale tvorí záväzkový vzťah, jeho moc pochádza od vlastnej moci strán určovať si svoj osud, ktorú mu zverili. Výsledkom rozhodcovského konania je kvalifikovaná forma aktu - rozhodcovský rozsudok, ktorý na základe zákona vyvoláva účinky res iudicata a predstavuje exekučný titul. Základom rozhodcovského konania je existencia rozhodcovskej zmluvy, ktorou sa strany zaväzujú riešiť spory v rozhodcovskom konaní.

12. Súd v prvom rade, s ohľadom na námietku vznesenú v konaní žalovaným, riešil otázku včasnosti podania žaloby na príslušnom súde, nakoľko včasnosť podania žaloby je hmotnoprávnym predpokladom pre úspech žalobcu v konaní. Z dikcie ust. § 41 zákona o rozhodcovskom konaní vyplýva, že v prípade podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku ide o lehotu hmotnoprávnou, a nie procesnú, k jej zachovaniu je nevyhnutné, aby žaloba bola podaná najneskôr v posledný deň lehoty súdu, ktorý je príslušný na prejednanie danej veci. Súd by sa vecne mohol zaoberať žalobou žalobcu a jeho nárokom na zrušenie rozhodcovského rozsudku len za podmienky, ak by žalobca túto žalobu bol podal v lehote do 60 dní od doručenia predmetného rozhodcovského rozsudku.

13. Súd mal z pripojeného rozhodcovského spisu preukázané, a aj z tvrdení samotného žalobcu je zrejmé, že žalobca prevzal napadnutý rozhodcovský rozsudok dňa 2.9.2015. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobca podal na Okresný súd Nitra dňa 19.10.2015, na tunajší súd ako na súd príslušný bola žaloba postúpená dňa 7.3.2016. Podľa citovaných zákonných ustanovení žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať na (príslušnom) súde v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku procesnej strane, ktorá žalobu podáva. V posudzovanom prípade by sa teda lehota považovala za splnenú, ak by k podaniu žaloby došlo najneskôr dňa 2.11.2015. Pokiaľ má žaloba vyvolať zamýšľané účinky, je potrebné, aby bola podaná v zákonnej lehote na príslušnom súde, pričom pod príslušným súdom zákon rozumie súd vecne a miestne príslušný na konanie v daných rozhodcovských veciach. V čase podania predmetnej žaloby upravoval príslušnosť súdov vo veciach rozhodcovského konania § 28 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého na uvedenú agendu pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre bola daná príslušnosť tunajšieho súdu, ktorý predmetnú vec prijal 7.3.2016, t. j. až po uplynutí zákonom stanovenej 60-dňovej (hmotnoprávnej) lehoty. Zmeškanie hmotnoprávnej 60-dňovej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku má taký právny následok, že žalobca ako procesná strana nemôže byť v konaní úspešný. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že žaloba bola v prvom kroku doručená na Okresný súd Nitra, kauzálnu príslušnému súdu bola doručená po uplynutí prekluzívnej lehoty.

14. Aj keby súd neposúdil žalobu v danom prípade ako oneskorene podanú, v posudzovanom prípade by aj s ohľadom na iný právny záver bolo potrebné žalobu zamietnuť, a to s nasledovných dôvodov: V predmetnej veci súd z pripojeného rozhodcovského spisu zistil, že napadnutý rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/99/2015 zo dňa 21.8.2015 zaviazal žalobcu ako bývalého konateľa spol. KINSKI, s.r.o. na zaplatenie sumy 558,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 288,- eur od 19.2.2014 do zaplatenia istiny z faktúry č. 20133247 a sumy 230,- eur ako poplatku za rozhodcovské konanie, ako aj sumu 700,- eur ako poplatok za vznesenie námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a sumu 500,- eur ako poplatok za vznesenie námietky týkajúcej sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy. Z odôvodnenia napadnutého rozhodcovského rozsudku okrem iného vyplýva, že žalobca (ako odporca v rozhodcovskom konaní) podľa žalobnú odpoveď, pričom rozhodcovský súd sa s jeho námietkami vysporiadal Rozhodcovským uznesením RD/99/2015 zo dňa 5.8.2015 tak, že rozhodol, že existuje platná rozhodcovská zmluva v rozsahu podanej žaloby medzi navrhovateľom a odporcom a existuje právny rámec sporu definovaný v § 135a Obchodného zákonníka a že Rozhodcovský súd Royal Development a ustanovený rozhodca N. T. P. bude pokračovať v rozhodcovskom konaní RD/99/2015, pričom návrhu odporcu na odmietnutie žaloby a zastavenie rozhodcovského konania sa nevyhovuje.

15. Z dikcie ust. § 21 ods. 4 ZoRK vyplýva, že v prípade, že rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2 rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok. V danom prípade súd zistil, že rozhodcovský súd o námietke odporcu rozhodcovského konania (v tomto konaní v postavení žalobcu), že má právomoc rozhodovať predmetnú vec, rozhodol rozhodcovským uznesením RD/99/2015 dňa 5.8.2015. Z obsahu spisu a ani zo skutkových tvrdení žalobcu však nevyplýva, že by žalobca, ako účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku právomoci podal, podal zároveň v lehote 30 dní po doručení rozhodnutia aj návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Následkom nepodania návrhu na súd je zánik práva namietajúceho účastníka rozhodcovského konania domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ZoRK z dôvodu

nedostatku právomoci. Účelom takto koncipovaného ustanovenia je totiž v záujme hospodárnosti konania zabezpečiť čo najskoršie ustálenie sporných otázok a zároveň zamedziť neskoršiemu prípadnému obštrukčnému správaniu účastníkov. Ďalším dôvodom je aj skutočnosť, že v zmysle § 38 ods. 2 ZoRK v spojení s ust. § 35 ZoRK má pozitívne uznesenie o právomoci účinky res iudicata a takéto rozhodnutie rozhodcovského súdu o tejto otázke je záväzná aj pre všeobecné súdy.

16. Vzhľadom na uvedené súd žalobu žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku RD/99/2015 zo dňa 21.8.2015 zamietol a ďalšími otázkami nastolenými v konaní sa už nezaoberal.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého nárok na náhradu trov konania patrí plne úspešnej strane žalovanej, ktorej súd priznal voči žalobcovi ako neúspešnej strane sporu náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným rozhodnutím (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.